

bdící **posel**

2015-XVI. ročník

Úvodník

Jsmo netrpěliví, nemáme na nic čas. Možná je to módní trend. Pozdravíme se a hned dodáváme, že musíme běžet, protože nemáme čas. Do emailové pošty nepíšeme oslovení, ani řádně nepřipojíme svůj podpis, možná šetříme čas. Email končíme se slovy: „Tolik pro dnešek, víc až jindy, spěchám.“ A to bychom ještě měli podle apoštola Pavla konat dobré věci. Jenže, kde na to vzít čas?

„A tak, dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kdo patří do rodiny víry.“ (Gal 6, 10) S chutí jsem si přečetla zamyšlení Edith Steinové. Příkládám ho do Posla i pro Vás. Třeba si najdete čas a necháte se inspirovat jako já.

„Máme čas pro takovou spoustu zbytečnosti: pročíst všelijakou zbytečnou větu z knih, časopisů a novin, posedávat v kavárnách a proklábovit čtvrt-půl hodiny; opravdu bychom neměli po ránu vyšetřit hodinku, ve které bychom se nerozptylovali, ale sebrali, ve které bychom získali sílu, z níž bychom žili celý den?

Sotva ráno procitneme, už na nás chtějí naléhat denní starosti a povinnosti. Kdy uděláme to a kdy ono? Mohli bychom uštvané vyrazit a vrhnout se do toho. Tu je však třeba vzít uzdu do rukou a říci: Pomalu! Z toho všeho teď na mne vůbec nic nesmí.“ (E. S.)

Jana Rumlová

Slovo šéfredaktorky

Nový rok 2015 se rozvinul do šílených, nepochopitelných událostí ve Francii. Evropu zasáhlo koncentrované Zlo. Jak se s tím vyrovnat? Jak se bránit? Co nás čeká v budoucnu?

Co nechceš, aby tobě jiní činili, nečini ty jim – praví Příkladání. Hranice svobody každého z nás končí na hranici svobody jiných. Tedy - respektujme způsob víry jiných vyznání, neboť je to jejich svobodné rozhodnutí věřit svým způsobem. To ovšem neplatí pro vrahy, kteří si víru překrucují podle svých potřeb a ostatní nerespektují.

Jak radostné bylo proto setkávání při obou týdnech modliteb za jednotu křesťanů, ve vzájemném porozumění a společném hledání cesty k Hospodinu!

Leden byl také ve znamení jiných radostných událostí. Zažili jsme nádherný koncert dvou pěveckých sborů, při jejich zpěvu člověk až nedýchal a vylétl spolu s jejich hlasem k samému Stvořiteli. Bůh jim žehne za tolik radosti uprostřed tragédií!

Také máme za sebou volbu budoucího faráře. Ve chvílích, kdy toto píšu, ještě nevím, jak proběhla a jak dopadla, ale věřím, že dobře. Jana Lukáše známe – někteří od dětství, jiní z kázání u nás ve sboru a z různých církevních akcí, a tak myslím, že jsme zvolili dobře.

V únoru nás čekají první neděle postní před Velikonocemi. Jsou pobídkou k soustředěným modlitbám za osud světa, lidstva. Za to, abychom uměli svou naději skládat na Hospodina.

To vám všem přeje

Ivana Jenišťová

Narozeniny v únoru

6. 2. RNDr. Zdeňka Plachá

7. 2. Jana Zahradníková

8. 2. Lydia Podgrabinská

11. 2. Jaroslava Kosová

13. 2. MUDr. Světlá Brázdová

13. 2. Ing. Jan Matějka

20. 2. Otto Palatý

21. 2. Anna Dostálová

21. 2. Alois Zbořil

22. 2. Tomáš Kostkan

22. 2. Václav Kostkan

24. 2. Věra Fočerová

24. 2. Vlastimil Sťáhel

26. 2. Zdenka Juhasová

Křest

V neděli 11. ledna 2015 byli pokřtěni: Johana Jakubcová, Lukáš Konečný a Václav Konečný.

Kontakty na zástupce sboru:

Farářka Jana Rumlová:	585 223 223	jana.rumlova@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

Sborový program v únoru 2015

01. 02. neděle	09.00	bohoslužby	
02. 02. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
03. 02. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
04. 02. středa	18.30	pěvecký sbor	
	20.00	Sešlost	
06. 02. pátek	18.00	mládež	
08. 02. neděle	09.00	bohoslužby	
	13.00	bohoslužby	Chválkovice
	14.30	bohoslužby	Hrubá Voda
10. 02. úterý	18.00	biblická hodina	
12. 02. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
15. 02. neděle	09.00	bohoslužby	
17. 02. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
18. 02. středa	18.30	pěvecký sbor	
20. 02. pátek	18.00	mládež	
22. 02. neděle	09.00	bohoslužby s VP	1. neděle postní
24. 02. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
25. 02. středa	18.30	pěvecký sbor	
26. 02. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
27. 02. pátek	18.00	mládež	
01. 3. neděle	09.00	bohoslužby	2. postní neděle
	17.00	Pamatuj člověče...	meditativní program
02. 03. pondělí	18.30	staršovstvo	
03. 03. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
04. 03. středa	18.30	pěvecký sbor	
06. 03. pátek	18.00	mládež	

9. 2. – 13. 2. – jarní prázdniny

**Akce Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc
v únoru 2015**

3. února 2015, 18.00 hod.

**ABONENTNÍ BONUS -
„NEBOJTE SE OPERY“**

Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc

Účinkují:

studenti a pedagogové KEA

koncertem vás provede spisovatelka

Alena Kastnerová

6. února 2015, 19.00 hod.

**6. REPREZENTAČNÍ PLES
KONZERVATOŘE EA**

RCO, Olomouc

Můžete se těšit na:

stužkování maturantů, kapelu Třináti band,
cimbálovou muziku, soubor dechových nástrojů
konzervatoře EA. V rámci plesu proběhne
vyhlášení soutěže o znělku školy.

Vstupenky je možno zakoupit na sekretariátu
školy.

17. února 2015, 18.00 hod.

**ABONENTNÍ BONUS
- „PEDAGOGOVÉ SE
PŘEDSTAVUJÍ“**

Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc

Účinkují:

pedagogové KEA

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

ZVEME VŠECHNY DĚTI
z malé a střední nedělní (a taky jejich kamarády)
NA

KARNEVAL

KDY: V NEDĚLI 22.2.2015 15.00 – 17.00
KDE: V DOLNÍM SÁLE EVANGELICKÉHO KOSTELA,
Blahoslavova 1, Olomouc

S SEBOU: KOSTÝM (ve kterém se bude dát soutěžit),
dobrou náladu, občerstvení
Těší se na Tebe

Kolektiv učitelů nedělní školy a mládež
FS ČCE v Olomouci.

multižánrový
hudební
večer

s **Danielem
Junem**

Účinkují:
Daniel Jun (klavír)
Ondřej Jiskra (trombón)

Na programu:
S. Prokofjev, F. Chopin, S. Joplin
a další...

www.danieljun.cz

Olomouc, Evangelický kostel (Blahoslavova 1)
Pátek 6. 2. 2015, 19:00 hodin

Setkání
křesťanské služby
našeho sboru se bude konat
ve středu 11. února 2015 v 17.00 hodin
v malém sále kostela.
Všechny sestry i bratry srdečně zveme!

LIDOVÝ BÁL

LIMONÁDOVÝ JOE

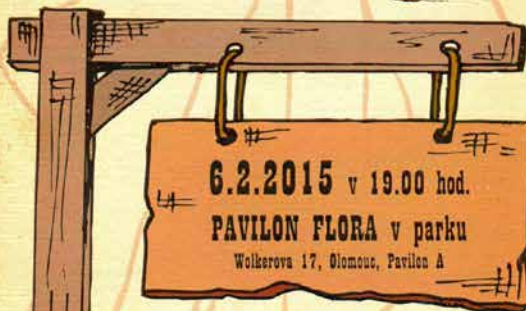
Večerem Vás bude doprovázet k tanci
i poslechu kapela New Street Band.
kulturní program v režii Divadla na cucky.

Vstupné:
studenti 150 Kč, dospělí 250 Kč

Malé občerstvení zajištěno!

Přichozí v kostýmech Dívokého západu dostanou drobný dárek.

„...VŠICHNI JEDNA RODINA“

Pořádají olomoučtí:

KDU-ČSL

Mladí lidovci

Hustv sbor ČCSH

Církev bratrská

Českobratrská církev evangelická

Římskokatolická farnost sv. Michala

Předprodej vstupenek: Informační centrum Olomouc (podlouhí radnice).

krajská kancelář KDU-ČSL (kduolomouc@seznam.cz) a pořadatel.

www.volimeolomouc.cz, www.facebook.com/volimeolomouc

Zpráva z lednové schůze staršovstva

Úvodní pobožností prvního jednání staršovstva v roce 2015 posloužil br. V. Dostál.

Začátek schůze byl radostný: staršovstvo jednalo o třech žádostech o členství v našem sboru. Jeden z žadatelů (Stanislav Jílek) byl osobně přítomen a zúčastnil se krátkého rozhovoru se staršími. Další dvě žádosti byly od sester, které se pravidelně účastní sborového života, nebo se do něj navrátily po čase nepřítomnosti v Olomouci. Jedná se o sestry Věru Gardavskou a MUDr. Zoru Dudzikovou.

O propůjčení členství v našem sboru a církvi písemně požádal br. Pavel Jahoda, který byl pokřtěn v římskokatolické církvi, ale dlouhodobě se účastní života v našem sboru.

Rozpočet sboru pro rok 2015:

Podle zprávy od br. pokladníka J. Vraje se k 31. 12. 2014 v našem sboru vybralo 174 005 Kč na saláru, 132 815 Kč ve sbírkách a 30 227 Kč na darech. Staršovstvo tedy za předpokladu, že se chybějící částka vybere během tohoto roku, vyhrazuje pro opravy, resp. investice v r. 2015 částku 350 000 Kč, a to v tomto pořadí a rozložení předpokládaných částek:

1. dámské WC: 50 000 Kč
2. okna: 140 000 Kč
3. farářský byt: 20 000 Kč + rezerva na drobné opravy 30 000 Kč
4. dlažba na kůru: 20 000 Kč
5. dveře ve věži: 10 000 Kč
6. hodiny a zvon: 30 000 Kč
7. zahraniční kontakty sboru: 30 000 Kč (viz též níže bod 10a)
8. osvětlení uvnitř kostela (nad stolem Páně): 20 000 Kč

Hodnocení uplynulého období

- a) staršovstvo i členové sboru velmi kladně hodnotí letošní **dětskou vánoční hru** (21. 12. 2014) i **představení *Narnie***. Staršovstvo vyslovuje dík s. A. Gabrielové, D. Holubcové, D. Kenningové a dalším, kteří s dětmi obě hry připravili. V této souvislosti s. Gabrielová uvedla, že hra *Narnie* bude reprízována asi na letošní Květnou neděli (29. 3. 2015)
- b) letošní Alianční týden modliteb (5. až 9. 1. 2015) je hodnocen kladně – vzrůstá zájem o tato mezidenominační setkávání

Z harmonogramu bližšího (i vzdálenějšího) období:

- a) 25. 1. káže br. J. Hromádka, volba nového faráře
- b) na 25. 1. (od 13.30) je ohlášeno konání valné hromady občanského sdružení Setkávání
- c) ve dnech 26. až 30. 1. bude s. farářka v Praze na farářském kurzu – staršovstvo souhlasí s účastí i s finanční podporou
- d) nedělní škola chystá na 22. 2. od 15.00 do 17.00 karneval pro děti
- e) výroční sborové shromáždění s volbou nového staršovstva proběhne 22. 3. – plánován je též sborový den a vaření polévek (bude konkretizováno na únorové schůzi)
- f) na 10. až 12. 4. je ohlášeno duchovní víkend seniorátu (v Králíkách)
- g) první týden v květnu se v našem sboru budou konat seniorátní dny mládeže (účastníci přijedou už 30. 4.)
- h) 12. 5. (úterý) se v našem sboru bude konat pastorální konference
- i) představení letošních konfirmandů sboru je plánováno na 17. 5., konfirmace pro-

běhne 24. 5. (Boží hod svatodušní)
j) letošní Noc kostelů je ohlášena na 29. 5.

Dalším bodem jednání byla **příprava kandidátky budoucího staršovstva**. Byli osloveni všichni, kteří byli navrženi sborem (celkem 62 bratří a sester), z těch, kdo byli ochotni kandidaturu přijmout, bude sestavena kandidátka k volbám.

Zahraniční aktivity sboru:

- a) olomouckým účastníkům oslav 600. výročí upálení M. Jana Husa v Ludwigshafenu bude německá strana (podle sdělení br. Storcka) platit i ubytování v Mannheimu
- b) staršovstvo děkuje manželům Bartuškovým za přípravu dopisu primátoru Olomouce doc. A. Staňkovi – v dopise je informace o výstavě věnované M. Janu Husovi v Mannheimu a o aktivitách našeho sboru

- c) podle zprávy od s. I. Markové přijde z partnerského sboru v Athens v nejbližší době zpráva, ve kterém termínu letos hosté přiletí do Prahy (plánovány jsou 2 dny pobytu v Praze)

Z různého:

- a) lednové číslo *Posla* připravil jeho někdejší grafik br. J. K. Jurečka – staršovstvo návrat br. Jurečky do redakčního kolektivu velmi srdečně vítá!
- b) br. P. Krieg ohlašuje, že letošní sborová rekreace na **Ptenském Dvorku je plánována na 9. až 16. 8. 2015**
- c) smíšený pěvecký sbor Carmen ze Zábřehu nabízí koncert v našem sboru – staršovstvo předběžně souhlasí

Staršovstvo ukončilo svou schůzi ve 22.15 písní a modlitbou.

Dle zápisu O. Bláhy zpracovala J. Vrajová

Volba faráře

Během bohoslužeb v neděli 25. ledna sborové shromáždění volilo nového faráře sboru. Navržen byl Mgr. Jan Lukáš, rodák z našeho sboru, t. č. farář ve sboru ČCE v Opavě.

Bohoslužby vedl jako host em. synodní senior ThDr. Josef Hromádka, volebnímu shromáždění předsedala sestra farářka Jana Rumlová.

Po pravidelném úvodním programu jsme nejprve vyslechli kázání br. Josefa Hromádky. „Milí bratři a milé sestry,“ oslovil shromáždění a pokračoval: „je stále ještě krátce po Vánocích. V nich křesťanské církve konaly řadu bohoslužeb. I v olomouckých radničních listech jsme si přečetli přehled

bohoslužeb o Vánocích, pravda jen církve římskokatolické. Doporučil bych těm ostatním církvím navštívit redakci na naší radnici – a prostě připojit se.

Ve vlaku jsem zaslechl otázku: proč o nedělích a svátcích přicházejí lidé do kostela, většinou prý titíž, jakoby se náboženského obřadu nemohli nasytit. Proč nestačí zajít tak jednou dvakrát za rok. Copak k tomu, aby člověk dokázal, že je nějak věřícím, je potřeba, aby seděl pořád v kostele? Věřu, to je stále otevřená otázka, pro všechny, kdo se dnes ještě k církvi nějakým způsobem hlásí a také nejsou pořád jen v kostele.

Ve všech údobích církevních dějin se připomíná, že to nejkrásnější a nejvzácnější

na životě církve je právě její živé společenství. Církev jako organismus, nejen organizace. To znamená: lidé přijdou jeden k druhému a společně přemýšlejí o podstatných věcech. Nebo se jen radují z toho, že ještě mohou žít, pracovat a sloužit. Ozvěnou této myšlenky je slovo textu dnešního kázání z epistolý Janovy: ‚Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na obecnství, které máme s Otcem a s jeho Synem, Ježíšem Kristem.‘

Po Kristově ukřižování, po tomto nečekaném konci velikého učitele, se sešli učedníci v naprosté bezradnosti. Byli spolu za zavřenými dveřmi, plni vážných otázek i skutečného strachu.

... Od těch dob shromážděná církev při bohoslužbách, to je společenství lidí, kteří mají k sobě vnitřní vztah, založený na Božím oslovení každého z nich. Nedělní bohoslužba, to není jen starobylá navykllost, či mrtvá tradice. Shromáždění církve - to je shromáždění těch, kteří se modlí, chválí Pána nebe i země, naslouchají hlasu jeho pravdy ze zvěsti Písma svatého, a v té chvíli, kdy jsou spolu, jsou najednou viditelní svému okolí, které se tomu diví, že znovu a znovu, neděli co neděli se takto shromáždí. A nestydí se za to, nechtějí se skrývat za zavřenými dveřmi ze studu nebo ze strachu. To je veliká hodnota pro život.

A přece ani tato odhodlanost k otevřenosti a zjevné viditelnosti ještě sama o sobě z tohoto seskupení jednotlivců církev nezakládá. Co tedy činí církev skutečnou církví? Církev je církví jen tehdy, když při každém shromáždění lidí dochází ke dvojímu setkání, o kterém hovoří Jan ve svém dopise: ‚abyste se spolu s námi podíleli na obecnství, které máme s Otcem a s jeho Synem, Ježíšem Kristem.‘ Je to tedy lidské shromáždění, v jehož středu je přítomen ten, který svou přítomnost v Duchu svatém zaslíbil i dvěma nebo třem.

Rád bych dnes připomenul na základě epistolního textu pět myšlenek, které se týkají otázky, kdy je církev církví a proč přicházíme do tohoto společenství, když si máme zvolit dnes našeho nového faráře, pastora, katechetu, učitele, zpovědníka, bratra ve víře.

1. Pamatujme, bratři a sestry, že při každém našem shromáždění jde o setkání člověka s Pánem církve i světa, který

je nad námi všemi ...

2. Avšak toto jedinečné dvojí společenství s Pánem Bohem a s našimi bližními, bratřimi a sestrami, nelze zajistit ničím vnějším. Div církve je založen v Boží iniciativě. Vzkříšený Pán přichází a zakládá dílo, pro něž všechny naše lidské základy jsou nedostatečné. Tak je tomu až dodnes. ...

3. Avšak smysl a poslání sboru a církve uprostřed dnešního světa jsou stejné jako kdykoliv v minulosti. Přesněji řečeno stejné, jak tomu bylo od počátku. Chceme a máme zvěstovat, co vidíme a slyšíme z pravdy Božího slova, to jest odpuštění, pokoj, smíření. ...
4. Jenže i společenství církve může churavět, zeslábnout a chřadnout. Vzájemné sdílení má svoji podmínku, o které apoštol se zřetelně zmínil ‚jestliže však chodíme ve světle, jako On je v světle.‘ Chodit v světle – tento Janovský obrat znamená být blízko Ježíši Kristu a to znamená ve svém důsledku být u zdroje lásky a naděje, u zdroje pravdy a pravé životní inspirace. ...
5. Že ‚... krev Krista Ježíše, Syna jeho, nás očišťuje od každého hříchu.‘ To je zvěst sv. Večeře Páně, eucharistie. K čemu by

byla všechna organizace církve, obětavá služba jedinců upřímného srdce a zapálené víry, činnosti Charit a Diakonií, k čemu by byly všechny struktury církevního rozčlenění a vedení, kdyby se nad tím vším neklenul svorník Kristova díla lásky a odpuštění. Církev není jen naše lidská záležitost. Je to ‚... Tvá Pane Kriste věc, nám jen svěřená.‘ ...

Proto velice záleží na tom, jakým způsobem my sami přistoupíme k Božímu oslovení a jak jeho lásku a pravdu uvedeme v život v prostoru vlastního života, svého sboru a církve a tím také uprostřed světa na začátku 21. století. Z celého srdce si přejeme, aby i tento náš sbor byl nesen po prožitých Vánocích podvojným společenstvím: které máme jeden s druhým a všichni společně s našim Pánem. Abychom mohli a směli vykonat všechno, k čemu je povolán tento

sbor a každý z nás také v něm. Abychom cítili odpovědnost za vyřízení poselství evangelia svým dětem a vnukům. Abychom se za evangelium nestyděli, abychom přestali mít strach se hlásit ke sboru a církvi, abychom živým zájmem o všechno nové a nepoznané v otázkách života víry dovedli sdělit i našim současníkům.

A my senioři, když už se blížíme k závěru svého života, abychom prožívali tichou radost z rozpoznání, že jsme stáli v dobrém boji víry. Nikoliv pro naše přednosti, ale pro jedinečnost toho, který se do našeho ustrašeného života vždy znovu staví jako vzkříšený Pán, povolává nás a vysílá, nad námi se smilovává a vždycky, kdykoliv mezi nás vstoupí, nás oslovuje svým bohatým a vzácným: Pokoj vám. Toto poselství vzkříšeného Pána zvěstoval evangelista Jan ustrašeným u č e d n í k ů m a ustrašené církvi. A toto

poselství máme přijmout i my dnes jako ozvěnu tohoto věčného poselství pro další cestu tohoto sboru s nově zvoleným farářem. Amen.

(Podrobné kázání najdete na webu.)

Po následující písní shromáždění přistoupilo k volbě. Nejprve volba zapisovatelů, skrutátorů a verifikátorů. „Náš sbor má celkem 331 členů s volebním právem; volby se účastní 94 členů a 20 hostů,“ uvedla sestra farářka a pak už skrutátoři posbírali volební lístky, který si každý mohl vyzvednout před bohoslužbami proti podpisu na prezenční listinu.

Zatímco sbor se po bohoslužbách odebral ke kávě a čaji, staršovstvo se sešlo v kanceláři, aby zjistilo výsledek volby. Jan Lukáš byl zvolen farářem olomouckého sboru na

období 10 let s nástupem od 1. 7. 2016, s platností volby do 30. 6. 2026.

*Ivana
Jeništová*

Novoroční koncert pro Diakonii

V našem kostele se v sobotu 10. ledna konal novoroční dobročinný sborový koncert. Vystoupily na něm sbory Mora-viachor pod vedením Josefa Surovika a Komorní sbor Lenky Dohnalové-Mlynářové. Toto vystoupení pěveckých sborů v našem kostele navrhla Anna Jelínková.

Všichni, kdo na tento koncert přišli, byli bez výjimky unešeni: projev obou sborů včetně společného zpívání na závěr byl něčím výjimečným, mimořádným. Kdo nepřišel, může litovat. (Popisovat zážitek? Nemám slov, jen ozvěny v duši a ty reprodukovat nejdou.)

Komorní sbor Lenky Dohnalové-Mlynářové

vznikl z Pěveckého sboru Gymnázia v Olomouci-Hejčíně, jenž byl založen v říjnu roku 1994 profesorkou školy Lenkou Mlynářovou.

V prvním desetiletí své existence toto nově vzniklé těleso nastudovalo nejen velké množství klasického sborového repertoáru, ale uskutečnilo také řadu významných projektů, které bezesporu ovlivnily život nejen studentů – sboristů, ale také kulturní život v celém regionu. Těmito projekty se staly slavné muzikály Jesus Christ Superstar, Hair, Godspell. Jesus Christ Superstar měl premiéru v roce 1994 v Olomouci a dočkal se téměř 40 repríz v českých městech a na dvou turné v Německu. Pokračováním muzikálové tradice se stalo koncertní nastudování muzikálu Hair, které mělo premiéru v roce 1997 a navštívilo jej více než 5000 diváků. Třetím anglicky zpívaným muzikálovým projektem se stalo v roce 2000 dílo S. Schwartze Godspell, které se opět zabývá biblickou tematikou.

Jelikož první sborová generace zůstala zpívání věrná, vydělil se v roce 2004 z hejčínského gymnaziálního sboru komorní sbor, který dodnes sdružuje bývalé i současné studenty gymnázia.

Moraviachor

Sbor Moraviachor vznikl na podzim 2012 z iniciativy sbormistra Bělotínského týdne zpěvu Josefa Surovika a několika nadšených

zpěváků. V současné době má 35 stálých členů z různých koutů Česka. Ke zkouškám se scházejí vždy jednou za dva měsíce. Soustředění tradičně pořádá jeden zpěvák v místě svého bydliště. Vyvrcholením každého pěveckého setkání je koncert, na který Moraviachor vždy zve některý z místních sborů.

Ačkoliv sbor působí teprve krátce, jeho repertoár je poměrně široký. Obsahuje skladby různých autorů zkomponované hlavně ve 20. a 21. století, převážně sakrálního charakteru a úpravy lidových písní.

V roce 2013 se sbor zúčastnil soutěže komorních sborů na Festivalu sborového umění Jihlava, kde získal stříbrné pásmo. V kategorii novinkových skladeb dostal Moraviachor druhé místo za skladbu Hodie Christus natus est, kterou napsala zpěvačka sboru Tereza Surovíková.

Anna Jelínková

Po souběžném studiu Konzervatoře Brno a Pedagogické fakulty Univerzity Palackého nastoupila na Hudební fakultu JAMU a studovala zde od roku 2004 zpěv.

Při studiu hostovala v Městském divadle Brno a v Moravském divadle Olomouc, momentálně působí ve vokálním souboru Musica da Camera Brno, spolupracuje s instrumentálními soubory Brněňští hornisté a Musica Figuralis a je také členkou divadelního souboru Ensemble Damian. Členkou Komorního sboru Lenky Dohnalové-Mlynářové je již 18 let.

Zahrálo nám sdružení Consonare

V neděli 4. ledna 2015 nám na závěr bohoslužeb zahráli trubači – část sdružení Consonare – pozounový soubor při ČCE. Jeho členy zatím jsou Daniela Pražáková, Stanislav Jílek, Jaroslav Tihlár a Daniel Batla.

Consonare bylo od svého počátku podporováno Saskou pozounovou misí, což je sdružení na německé straně, které poskytuje podobný servis sborům v Sasku. Consonare podporuje i Českobratrská církev evangelická. Také v našem sboru jsou zájemcům o hudbu k dispozici pozouny, darované z Německa.

Pozounová práce v Čechách je pořád v plenkách, ale každý se může připojit. Vzít do ruky pozoun nebo trubku může kdokoli a kdykoli. Také v našem sboru chtějí členo-

vé Consonare dávat ve známost dechovou duchovní hudbu, se všemi jejími chorály i modernějšími skladbami a tímto způsobem obohacovat společenský i církevní život.

Díky prvním nadšencům se na jejich pravidelná vystoupení můžeme těšit v roce 2015 také v našem olomouckém sboru.

??

Milí kamarádi!

Zůstaňte zde a bděte se mnou.

Mt 26, 38

Možná jste si všimli, že první týden v roce byl každý den v některém kostele „Alianční týden modliteb“. Je to už pěkná tradice a mělo by nás to vést k něčemu podobnému.

Třeba při zahajování našich setkání, taková chvilka ztišení k modlitbám – usměrní, naplní a obohatí celou mládež. Že se veřejně nechcete nebo neumíte modlit? A učil vás někdo dýchat? Že byste opravdu nedovedli poděkovat nebeskému Otci za sejití, za zdraví, že nikdo nechybí, za Boží vedení, pomoc u zkoušek a tak podobně? Uvidíte, jak vás bude v mládeži a ve sboru přibývat.

Chci vám dnes opsat z knížky Corrie Ten Boom o přímluvné modlitbě „Přimlouvav se může každý“. Víte, že se neztratí ani jedna modlitba za druhého člověka? Ani jedna. Ďábel se našim plánům směje, když se až po uši noříme do práce, ale když se modlíme, třese se. Přímluvy jsou důležitá práce (Iz 59, 16). Jednou kázala Corrie na text Zj 3, 20: Hle, stojím u dveří a tluku, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu: On dává pozor, zda řeknu své ANO, Ježíši, pojd' dál.

První přišly dopředu dvě holčičky. Jedna se zeptala: „Nejsem příliš malá, abych pozvala Pána Ježíše do srdíčka?“ „To víš, že ne. Když jsem ho do srdíčka pozvala já, bylo mi pět let – a On ode mne už nikdy neodešel.“ Holčička pak řekla: „Pane Ježíši, strašně jsem zlobila, pojd' do mého srdíčka a úplně ho vyčisti svou krví. Amen.“ Té druhé holčičce jsem řekla: Chceš to udělat také? Ona odpověděla: „Už se to stalo před dvěma týdny a od té doby jsem se každý den modlila za Marii a teď to udělala i Marie.“ Tak byste se teď měly modlit za další holčičku.“ Podívaly se na sebe a obě najednou vyhrkly: „Andula.“ Řekla jsem: „Tak to musí být Anička.“ Slíbily, že se obě budou modlit za Aničku a pak všechny tři za čtvrtou holčičku.

Určitě víte o někom, kdo Ježíše nezná. Modlete se za něho či za ni, vyřídíte mu Dobrou zprávu o Ježíši Kristu. Přímluvná modlitba může být prostředkem záchrany mnoha lidí.

Nemohu všechno opisovat, ale knížечku půjčím tomu, kdo bude mít zájem.

Teta Eva

Chválu s srdečnou vděčností vzdejte jeho velebnosti. Jeho jméno vyvyšujte, chvalte, ctěte, vyznávejte. Ž 100.

Víš, která je to píseň v Evangelickém zpěvníku?

To není, není loučení, byt' chvěl se nám i hlas...

V sobotu 10. ledna se konal pohřeb javornického faráře Adolfa Petra. Možná spíš by se hodilo říct „Travnáckého“, protože díky jemu vůbec Travná vznikla. A to už hodně dávno. V roce 1968 začali s manželkou Hanou pořádat polotajné mezinárodní křesťanské brigády pro mládež v domku, který pro tento účel koupili na Travné. Za těch necelých padesát let se toho na Travné hodně stalo. Ne vždy události jednoduché a radostné. Ale díky Boží věrnosti a Adolfově vytrvalosti setkání na Travné pokračují i dnes. Jen během uplynulého roku prošlo dveřmi travnáckého „Domu Setkávání“ přes 400 lidí. (Dům provozuje a setkání pořádá spolek Setkávání.)

Mnozí z těch tisíců lidí, kteří Travnou prošli, dnes slouží na sborech, ať už jako faráři, nebo jako laikové, a to nejen v naší evangelické církvi, ale i v mnoha dalších. Jenom z olomouckého sboru jsem spočítala čtyři současně evangelické faráře, kteří jezdívali na Travnou (a pravděpodobně jsem na někoho zapoměla)! Máme za co být vděční. Travná se stala duchovním domovem pro mnohé a Adolf duchovním vzorem svou opravdovou, hlubokou a upřímnou vírou, která se nevyhýbá nepřijemným otázkám, zá-

roveň pokorně hledá odpovědi v podřízenosti Božimu Slovu, pod vedením Ducha Svatého. Vanutí Ducha Svatého nejde při psaní o Travné opomenout. Vždyť On dává život a pohyb do studených kamenných zdí a srdcí. Věřím, že právě působení Ducha Svatého přineslo tolik trvalého ovoce i na Travné.

V sobotu 10. 1. jsme se rozloučili s věrným Božím služebníkem, kterého si Pán Bůh povolal na zasloužený odpočinek. Ale nebylo to loučení smutné, bylo plné milých setkání, tak jako byla a je Travná. Sešli jsme se všichni jako Adolfova velká rodina. Jak on často vyprávěl, že jako jedináčkovi mu chyběli sourozenci, ale když uvěřil, získal tím i velkou

Boží rodinu a spoustu bratří a sester. Bylo to loučení plné naděje. Když jsme stáli v kruhu venku před kostelem, se slzami v očích se dívali za odjíždějící rakví a zpívali: „Proč s tím se máme rozloučit, co každý z nás má rád, proč s tím se máme rozejít bez víry na návrat? To není, není loučení, byt' chvěl se nám i hlas, jsme vírou v Krista spojeni a sejdem se zas...“

Antonín Plachý a Daniela Kenningová

Rozloučili jsme se s prof. Jaro Křivohlavým

27. prosince 2014 v Praze zemřel prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc. Narodil se 19. března 1925 v Třebenicích. Tento významný český psycholog a spisovatel byl členem Českobratrské církve evangelické a byl ordinován jako presbyter a laický kazatel. Za totality byl po tři období (1969–1984) svobodně zvoleným laickým členem Synodní rady.

Jaro Křivohlavého si pamatujeme z mnoha přednášek, s nimiž mnoho let hostoval v našich sborech i na veřejnosti. Zabýval se psychologií zdraví, experimentální psychologií, logoterapií, pozitivní psychologií a problematikou manželského života. Napsal řadu populárně-vědeckých knih věnovaných mj. tématům štěstí, stresu, stárnutí nebo odpuštění a jeho pozitivním vlivu na lidské zdraví.

Wikipedie zmiňuje jeho životopis takto: Byl křesťanem, pokřtěn byl v roce 1939. Roku 1942 ve věku 17 let byl jako student roudnického gymnázia zatčen a uvězněn v Malé pevnosti nacistického koncentrač-

ního tábora v Terezíně. Později pracoval tři roky na dole Prago IV v Kladně. Po maturitě v Roudnici studoval v letech 1945–1949 na Filozofické fakultě UK obory psychologie – filozofie a anglistika, v roce 1950 mu byl udělen doktorát filozofie. Od roku 1951 byl ženatý, měl 3 děti, 8 vnoučat a 10 pravnoučat. V roce 1966 se stal kandidátem věd, roku 1976 se habilitoval na Filozofické fakultě UK a získal tak titul docenta. V roce 1996 ho prezident republiky Václav Havel jmenoval univerzitním profesorem psychologie.

Prvních 15 let profesního života pracoval ve Výzkumném ústavu bezpečnosti práce v Praze. V období 1967–1994 byl zaměstnán v Institutu pro další vzdělávání lékařů v Praze. V průběhu těchto let učil a publikoval v Čechách i v zahraničí. Později přednášel psychologii zdraví na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy.

Wikipedie jk01070119, iv

Prohlášení předsedů ERC, ČBK a FŽO k teroristickým útokům ve Francii

Atentát ve středu 14. ledna v Paříži na novináře satirického týdeníku Charlie Hebdo a hrůzné činy z následujících dní nás naplňují hlubokým smutkem a vyjadřujeme upřímnou soustrast rodinám obětí. Uvědomujeme si, že tyto činy jsou zoufalým vyústěním hlubších tendencí a bolestí současného dění ve světě.

V mnoha lidech mohou atentáty, jako je např. tento, vyvolat pocit, že je třeba jednat stejně radikálně, že již padla poslední hranice, poslední morální zábrana. Za této situace vyjadřujeme přesvědčení, že i přes hněv a bolest, které s sebou terorismus a extremismus přinášejí, je stále třeba trvat na základ-

ních principech otevřené společnosti. Především pak na svobodě projevu, na lidských právech, ale také na vzájemném respektu náboženství a kultur i na hledání cest společného soužití.

V Praze dne 10. ledna 2015

*Za Českou biskupskou konferenci
předseda: kardinál Dominik Duka OP*

*Za Ekumenickou radu církví v ČR
předseda: Daniel Fajfr*

*Za Federaci židovských obcí v ČR
předseda: Petr Papoušek*

Mladí poutníci důvěry na zemi se tentokrát modlili v Praze

Od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015 se v Praze setkaly desetitisíce mladých lidí z celé Evropy i dalších kontinentů na 37. evropském setkání mladých. Toto další zastavení na „pouti důvěry na zemi“ už víc než 36 let organizuje komunita Taizé. Mladí lidé, kteří se těchto setkání účastní, netvoří nějaké hnutí, ale hledají cesty důvěry: mezi lidmi různých generací, mezi křesťany různých tradic a mezi národy. Chtějí tak prohloubit svou víru a sociální citění.

Komunita Taizé toto setkání připravila ve spolupráci s křesťanskými společenstvími Prahy a jejího okolí. Program se skládal z několika velmi jednoduchých prvků: sdílení myšlenek a zážitků v mezinárodních skupinkách, společné modlitby, tematických setkání a sdílení společného času s hostitelskými rodinami.

V minulých letech byli všichni nebo téměř všichni účastníci ubytováni v rodinách města, které setkání hostilo, nebo v jeho okolí. Tato velká otevřenost a pohostinnost obyvatel dává

vzniknout krásným vztahům s mladými, kteří přijíždějí z velmi rozmanitých prostředí, a pomáhá nám všem vnímat, že v této různorodosti může být skryté bohatství. Také tentokrát byli všichni obyvatelé Prahy a jejího okolí zváni, aby otevřeli své domovy a aby zažili společné chvíle s mladými.

Minulé evropské setkání se konalo na konci roku 2013 ve Štrasburku. Mezi dalšími místy, která evropská setkání už hostila, byla města Řím, Berlín, Londýn, Paříž, Brusel, Varšava, Vídeň, Budapešť, Barcelona, Ženeva a Lisabon. V roce 1990 desetitisíce mladých lidí přijely sdílet svou víru a radost s obyvateli Prahy.

Komunitu Taizé tvoří sto bratří pocházejících z asi třiceti různých národů, z katolické i z různých protestantských tradic. Svou samotnou existencí je komunita „podobnostním společenstvím“, které chce, aby byl jeho život znamením smíření mezi rozdělenými křesťany a odloučenými národy.

www.cirkev.cz

Poselství Taizé Proč je smíření mezi křesťany tak důležité?

Bůh z nás nechce mít oběti starých nebo nových svárů mezi křesťany.

Proč je smíření mezi křesťany tak důležité? Protože nám umožňuje žít v souladu s Bohem lásky, žít evangelium opravdově. Jak můžeme hlásat lásku k bližním, a zůstatvat přitom rozdělení? Moje babička, která mě velmi ovlivnila, viděla smíření mezi křesťany v kontextu celého lidstva: smířením v rámci církve – tohoto jedinečného společenství – mohou být obohaceni všichni. Pokud vybudujeme nějaké společenství, důvěra bude narůstat. Smíření křesťanů může být kvasem pokoje pro všechny, věřící i nevěřící.

Bůh z nás nechce mít oběti starých nebo nových svárů mezi křesťany. Dlouhá stale-

tí jsme uchovávali vzpomínku na vzájemné rozdělení. Vzpomínka na události, které rozdělily křesťany, však zanechává otevřenou ránu a tato rána potřebuje uzdravení.

Již dnes jsou místa, kde křesťané žijí velice pokorně a prostě ve vzájemném smíření.

Chtěli by svým životem zpřítomnit Krista pro mnoho dalších. Uvědomují si, že církev zde není jen sama pro sebe, ale má se stát kvasem pokoje pro svět.

Jedním z nejkrásnějších názvů pro církev je „společenství“ – nemůže v něm být vzájemná tvrdost, nýbrž jen upřímnost, laskavost, soucit...

Když jsem byl mladý, překvapovalo mě, kolik energie vynakládají křesťané, jejichž

životy jsou přece zakořeněny v Bohu lásky, na ospravedlnění vzájemného rozdělení.

A tak jsem si řekl, že je důležité dát dohromady malé společenství mužů, kteří by byli ochotni zcela obětovat svůj život. Společenství, které by neustále usilovalo o smíření a vzájemné porozumění, jehož podstatou by

byla dobrota srdce a prostota. Neustále společně den za dnem naplňovat tuto konkrétní cestu ke smíření a tím zviditelňovat toto malé „podobnosti o společenství“. Dát smíření konkrétní podobu v běžném životě. A to hned, bezodkladně.

Bratr Roger z Taizé

Výročí - kultura - historie

Misionářem ve Španělsku aneb španělský zpravodaj

Úvod

Ve dnech 11.–27. 10. 2014 jsem měl tu čest být ve Španělsku, z toho 11.–24. 10. v Salamance, nádherně historickém městě, a to v rámci misijního programu s názvem „Te quedarás sin palabrás“, což přeloženo znamená: „Zůstáváš beze slov (v mém úžasu)“. Tento název se ukázal pro mne jako více než prorocké slovo. Plán celé akce začal vznikat loni, když byla Jana Ungerová (moje mimická kolegyně) v Madridu a Salamance na studijním programu Erasmus a nabídla místním známým naše představení „Tehdy odpoledne přšelo“. Nejdůležitější osobností se stal kněz Poli, který pro celý náš pobyt vymyslel misijní program a podnítl skupinu mladých lidí k vytvoření organizačního a pracovního týmu.

11. 10. 2014

A tak jsem poprvé letěl letadlem. Úžasný zážitek, když jsem byl vznesen nad oblaka. Okamžitě se mi vybavila slova Žalmu 19: „Nebesa vypravují o slávě Hospodinově“. Seděl jsem u okénka a viděl na pravé křídlo letadla, pod námi mraky jako peřina.

V Madridu mne čekala Jana, 20 minut po přeletu už jsme jeli autobusem do Sala-

manky, kde nás přivítal Poli po chlapsku objetím, nádhera. Ubytování jsme byli v centru v bytě jednoho kněze, z okna výhled na katedrálu a další kostel, všude krásné domy a ulice.

12. 10. 2014

Dětská mše, to musím zmínit. Kostel plný lidí s dětmi různého věku, vevnitř nádherný, prostorný, a bylo v něm teplo. Jana říkala něco v tom smyslu, že máme za úkol průběh mše pokazit, aby lidé řekli Polimu, ať takové akce už nedělá. Musím konstatovat, že pokažení se opravdu nepovedlo - neměli jsme šanci. Poli je prostě obdarován pro práci s dětmi a mládeží. Viděl se s nimi prý poprvé,

ale dali dohromady show, to se nedá jinak nazvat: když přišel oblečen jako montér ve žlutém overalu a pak ho dvě dívky a dva kluci převlékali za oltářem do kuchařského kostýmu, tak jsem se smíchy téměř válel po zemi. Naším úkolem bylo přinést chleba (hostie) a víno v mimovsky černém s bílými rukavičkami. Během bohoslužby jsem kromě několika slov – jako padre a spiritus sancti – nerozuměl ničemu. Přesto jsem byl naprosto vtažen do té mše – dětsky krátké. Nejvíce mně však dojalo, když se těsně před eucharistií všichni postavili, vzali jsme se za ruce a všichni propojeni – dívající se do očí – říkali něco v tom smyslu: „Představujiš pro mne celé lidstvo, jsme součástí tohoto stvoření.“ Pak jsme si vzájemně přáli pokoj – ženy, co stály poblíž mne, mi dávaly políbení na tvář zcela bez ostychu a to vše v katolicky nejbogotnější zemi na světě, co znám. Tak mám pocit, že jsem španělský katolík...

13. 10. 2014

Dnes dopoledne jsme se šli podívat do jedné školy, kde budeme hrát ve čtvrtek. Doprovodil nás David, jeden z pracovního týmu mladých lidí, který na sebe vzal úkol technika (osvětlovač i zvukař) pro naše představení. David byl pro nás darem, bez něj si to nedokážu představit.

S mládeží (pracovní tým) jsme dopoledne nacvičovali evangelizační pantomimy pro pouliční hraní – to vedla Jana; má zkušenosti a umí španělsky – byla legrace, mladí měli nadšení do práce – bylo jich šest sedm stálých, během času se další přidávali a jiní mizeli, ale všichni byli šikovní, takže to velmi dobře probíhalo. Odpoledne jsme se s touto skupinkou přesunuli na ulici, lidé chodili okolo, i když poprchávalo, já jsem žongloval a ostatní oslovovali kolemjdoucí s pozván-

TE QUEDARÁS SIN PALABRAS
Jana Ungerova y Václav Dostál en el espectáculo de pantomima
"SOLO TUVISTE CINCO"
Duración 45 min. Música: Scott Joplin, Artie Matthews
Donativo para los artistas - 1€

* 20 octubre a las 22.00
en el Colegio Mayor el Carmelo,
Av. Filiberto Villalobos 18

* 22 octubre a las 22.00
en el Colegio Mayor Montellano,
c. Zamora, 18

kami na představení, jen na pantomimy už nedošlo.

Oběd byl po druhé hodině odpolední, to je španělský rytmus, jsou prostě sladění více se sluncem, např. vstávat před půl osmou ráno je naprostá hloupost. Tak si říkám, že císař Ferdinand, co nemohl ráno dospat a zavedl práci od šesti a dosud se to v českých zemích leckde drží – byl docela mimo.

14. 10. 2014

Vyjeli jsme do nedalekého městečka Alba de Tormés. Po příjezdu proběhla technická zkuška v sále školy, a následně představení. Přišlo asi 250 studentů ve věku 12 až 16 let, živé a spontánní publikum, reagovali velmi emotivně. Téměř po každé části hry tleskali a výskali a my hráli dál, ač jsme neslyšeli hudbu. Byl to pro mě obrovský zážitek. Po představení proběhla krátká diskuse se

studenty. Poté jsme šli na typický španělský oběd (dva chody a dezert, po čtrnácté hodině) do místní restaurace. Odpoledne jsme se prošli městečkem do kostela, kde je pohřbena sv. Terezie z Ávily (španělsky Teresa de Jesús). Tam zjišťuji, že znám její výrok: „Solo Diós basta“ – v samém Bohu máš dost. Mnozí znáte duchovní píseň Taizé: „Nadate turbe, nadate espante, quiena Diós nadale falta. Nadate turbe, nadate espante, Solo Diós basta“. K tomu lze dodat jedině Amen.

15. 10. 2014

Dnes jsme hráli ve škole Colegio St. Augustin, v sále, který pojme 350 lidí. Přišlo 280 školáků ve věku kolem čtrnácti let. Obrovské publikum, podobně živé jako včera v Alba de Tormés, tleskali po každé části hry. Je to pro mne velká zkušenost, 280 lidí jsem v životě v publiku neměl a kdoví jestli někdy budu mít. Španělé jsou velmi ochotní. Do i ze školy nás vzal autem jistý José Antonio, muž asi

v mém věku, uměl trochu anglicky. Věnoval se nám po celou dobu, byl i na představení, ze začátku pomáhal se světly, dokud nepřišel David. Ve škole dále pomáhal s osvětlením také Miguel, skvělý člověk. Po představení neskrýval své dojmy a říkal, že se mu moc líbilo, vnímal poselství a byl dojat. To potěší.

16. 10. 2014

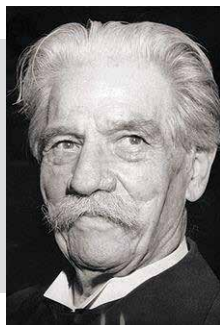
Dnes je v Salamance nádherný slunečný den. Už jen ty budovy, kostely a uličky stojí za to vidět, obdivuji upravenost, zachovalost a ještě další dojem – v harmonii se stromy a květinami. Večer jsem se byl projít k řece – tam doslova křičeli ptáci. Prošel jsem po římském mostě (la puerta romana), už byla tma – vše osvětlené, kouzelná procházka, připadal jsem si jako ve večerní pohádce. A ten pohled z okna bytu – vidím nádherný kostel a domy a ulice – těžko se mi bude loučit s tím vším...

Václav Dostál ml.

(Pokračování příště.)

„Kdo se odhodlá konat dobro, nesmí očekávat, že mu lidé budou odklízet kameny z cesty, nýbrž musí být připraven, že mu jich naopak hodně naválí. Jen ta síla, která se takovými odpory vnitřně očišťuje a posiluje, může je opravdu přemoci.“

ALBERT SCHWEITZER (1875–1965)

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel **2**
2015–XVI. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Rumllová, Ivana Jenišťová, Jana Vrajová,
Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek.

Email: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 23. 1. 2015

Vyšlo: 1. 2. 2015

Uzávěrka příštího čísla: 22. 2. 2015

<http://www.olomouc.evangnet.cz>